Úřední věstník C 273

Evropské unie

Svazek 59

České vydání **Informace a oznámení** 27. července 2016

Obsah

II *Sdělení*

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2016/C 273/01 Sdělení Komise – Pokyny Komise k zefektivnění posuzování vlivů na životní prostředí prováděných podle čl. 2 odst. 3 směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ve znění směrnice 2014/52/EU) 1

2016/C 273/02 Bez námitek k navrhovanému spojení (Věc M.8106 – Jones Lang Lasalle/Integral UK Holding) ([1]) 7

2016/C 273/03 Bez námitek k navrhovanému spojení (Věc M.7986 – Sysco/Brakes) ([1]) 7

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2016/C 273/04 Směnné kurzy vůči euru 8

2016/C 273/05 Vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře Evropské unie 9

2016/C 273/06 Vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře Evropské unie 9

CS

([1]) Text s významem pro EHP

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

SDĚLENÍ KOMISE

Pokyny Komise k zefektivnění posuzování vlivů na životní prostředí prováděných podle čl. 2 odst. 3 směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ve znění směrnice 2014/52/EU)

(2016/C 273/01)

1. Úvod

Cílem pozměněné směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí (směrnice EIA) ([1]) je zlepšit ochranu životního prostředí tím, že se do procesu rozhodování o schvalování veřejných a soukromých záměrů, které vyžadují posouzení možných vlivů na životní prostředí, začlení environmentální hlediska.

V souladu se zásadami zlepšování právní úpravy posuzování vlivů na životní prostředí (EIA) rovněž zvyšuje podnikatelskou jistotu ve prospěch veřejných a soukromých investic. Právní předpisy EU mohou někdy vyžadovat u jednoho záměru několik posouzení s ohledem na životní prostředí. Každé posouzení má v nejvyšší míře zvýšit určitý druh ochrany životního prostředí. Vícero zákonných požadavků a paralelní posuzování u jednoho záměru však mohou vést ke zpožděním, nesrovnalostem a administrativní nejistotě při jejich provádění. Rovněž mohou růst správní i prováděcí náklady a jednotlivá posouzení a konzultace související s daným záměrem mohou být v rozporu.

Toto sdělení obsahuje pokyny, jak postup při posuzování vlivů na životní prostředí zjednodušit. Zaměřuje se na určité kroky daného postupu a určuje způsoby, jakými lze v rámci společných anebo koordinovaných postupů zefektivnit různá environmentální posouzení (viz kapitola 4). Toto sdělení není závazné a nemá žádný vliv na to, zda jsou členské státy povinny zvolit koordinovaný nebo společný postup či oba tyto postupy kombinovat. V neposlední řadě je třeba poukázat na to, že jediným zdrojem konečného výkladu práva EU je Soudní dvůr Evropské unie.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/52/EU ze dne 16. dubna 2014 (Úř. věst. L 124, 25.4.2014, s. 1). V případě směrnice 2011/92/EU se jedná o kodifikaci směrnice Rady ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice 1997/11/ES, směrnice 2003/35/ES a směrnice 2009/31/ES.

2. Společné a koordinované postupy uplatňované podle čl. 2 odst. 3 směrnice EIA ve znění pozdějších předpisů

Směrnice EIA ([1]) stanoví dva postupy, jakými lze zefektivnit posuzování vlivů na životní prostředí u záměrů, na něž se vztahuje posuzování vlivů na životní prostředí podle směrnice EIA a posuzování podle dalších platných právních předpisů EU. Jedná se o tyto dva postupy:

i) společný postup a

ii) koordinovaný postup.

Na záměr nebo typ záměru mohou být uplatňovány oba dva nebo jeden z nich. Jestliže se u určitého záměru koordinují nebo spojují postupy environmentálního posuzování takovým způsobem, aby nedocházelo k překrývání a nadbytečnosti, a zároveň se plně využívají synergie a minimalizuje doba potřebná pro udělení povolení, jedná se o tzv. „zefektivnění". Členské státy mohou zavést koordinované nebo společné postupy, které splňují požadavky dotčených směrnic, přičemž je třeba zohlednit zvláštní ustanovení, která směrnice obsahují.

V rámci společného postupu členské státy zajistí jednotné posouzení vlivů daného záměru na životní prostředí. Nejsou přitom dotčena ustanovení dalších právních předpisů EU, která mohou stanovit něco jiného ([2]). Jednotné posouzení uskutečněné v souladu se směrnicí EIA nahrazuje vícenásobné posuzování daného záměru. Jednotné posouzení zaručuje, že je záměr v souladu s příslušným *acquis*.

V rámci koordinovaného postupu členské státy určí orgán, který bude koordinovat různá posouzení dopadu daného záměru na životní prostředí. Nejsou přitom dotčena ustanovení dalších právních předpisů EU, která mohou stanovit něco jiného. Jediné kontaktní místo odpovědné za veškerá environmentální posouzení může zlepšit srozumitelnost a účinnost pro oznamovatele záměrů i správní orgány a v průběhu celého řízení poskytovat poradenství. Určený správní orgán hraje ústřední roli při koordinaci a zajišťuje hladký průběh environmentálního posuzování.

Při uplatňování každého z postupů mohou členské státy zvolit různé přístupy. Některé již zavedly koordinované nebo společné postupy podle čl. 2 odst. 3 směrnice EIA ([3]). Povinností členského státu je zajistit transpozici a provedení čl. 2 odst. 3, což zahrnuje i zavedení určitých změn ve vnitrostátních právních předpisech.

Pokud se členský stát rozhodne pro společný postup, bylo by vhodné, aby u konkrétního záměru zajistil jednotné posouzení vlivů na životní prostředí. Pokud se členský stát rozhodne pro koordinovaný postup, bylo by vhodné, aby určil orgán, který by jednotlivá posouzení koordinoval.

Do jaké míry je třeba při transpozici směrnice pozměnit vnitrostátní právní předpisy, závisí rovněž na tom, zda členské státy začlenily posuzování vlivů na životní prostředí do stávajících povolovacích řízení, do jiných řízení nebo do řízení, která mají být zavedena pro dosažení souladu s cíli směrnice EIA (čl. 2 odst. 2 směrnice EIA).

([1]) V čl. 2 odst. 3 pozměněné směrnice EIA se uvádí:
„3. V případě záměrů, u nichž je povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí dána současně touto směrnicí a směrnicí Rady 92/43/EHS nebo směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES, členské státy případně zajistí koordinované nebo společné postupy, které splňují požadavky uvedených právních předpisů Unie.
V případě záměrů, u nichž je povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí dána současně touto směrnicí a jinými právními předpisy Unie, než jsou směrnice uvedené v prvním pododstavci, mohou členské státy stanovit koordinované nebo společné postupy.
V rámci koordinovaného postupu podle prvního a druhého pododstavce členské státy usilují o koordinaci různých individuálních posouzení vlivů konkrétního záměru na životní prostředí vyžadovaných příslušnými právními předpisy Unie tím, že určí orgán k tomuto účelu, aniž jsou dotčena ustanovení obsažená v jiných příslušných právních předpisech Unie.
V rámci společného postupu podle prvního a druhého pododstavce členské státy usilují o vypracování jednotného posouzení vlivů konkrétního záměru na životní prostředí vyžadovaného příslušnými právními předpisy Unie, aniž jsou dotčena ustanovení obsažená v jiných příslušných právních předpisech Unie.
Pro záměry, u nichž je povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí dána současně touto směrnicí a směrnicemi 92/43/EHS, 2000/60/ES, 2009/147/ES a 2010/75/EU, poskytne Komise pokyny ohledně stanovení koordinovaných nebo společných postupů."

([2]) V čl. 2 odst. 3 čtvrtém pododstavci směrnice EIA ve znění pozdějších předpisů se stanoví, že společný postup zde uvedený se použije, „aniž jsou dotčena ustanovení obsažená v jiných příslušných právních předpisech Unie".

([3]) Směrnice 97/11/ES ze dne 3. března 1997, kterou se mění směrnice 85/337/EHS (směrnice EIA) například zavedla tuto možnost: „Členské státy mohou stanovit jednotné řízení pro splnění požadavků této směrnice a požadavků směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění" (článek 2a).

Komise byla pověřena, aby vypracovala pokyny pro zavedení koordinovaných nebo společných postupů pro záměry, které současně vyžadují posouzení podle směrnice EIA a podle směrnic 92/43/EHS („směrnice o ochraně přírodních stanovišť“) ([1]), 2000/60/ES („rámcová směrnice o vodě“), 2009/147/ES („směrnice o ochraně volně žijících ptáků“) ([2]) nebo 2010/75/EU („směrnice o průmyslových emisích“). Komise je toho názoru, že tyto pokyny jsou rovněž v souladu s cíli 37. bodu odůvodnění směrnice 2014/52/EU ([3]), které by měly členské státy zohlednit při provádění směrnice EIA ve znění pozdějších předpisů.

Zatímco zefektivnění je „v případě potřeby“ povinné, pokud jde o posuzování vlivů na životní prostředí a „odpovídající posouzení“ podle směrnice o ochraně přírodních stanovišť ([4]) nebo směrnice o ochraně volně žijících ptáků, je na jednotlivých členských státech, aby rozhodly, zda je budou uplatňovat u směrnice EIA a rámcové směrnice o vodě či směrnice o průmyslových emisích.

3. **Plánování efektivnějších postupů**

Cílem zefektivnění je zavést při posuzování flexibilní a komplexní přístup, který může být přizpůsoben podle jednotlivých záměrů, aniž by byly ohroženy environmentální cíle nebo závěry individuálních posouzení. Díky takovémuto přístupu může oznamovatel záměru zvážit příslušná posouzení, orgány, které je třeba zapojit, i konzultační proces. Předejde se tak duplikaci posouzení a zpoždění při jejich provádění.

Bez ohledu na to, zda se zvolí společný nebo koordinovaný přístup či jejich kombinace, je třeba stanovit rozsah posouzení vlivů na životní prostředí včas. Umožní se tak identifikace environmentálních faktorů, na které by mohl mít záměr závažný dopad. Pokud jde o efektivnost, přináší plánování efektivnějších koordinovaných nebo společných postupů jistotu a stabilitu právních podmínek. Tento přístup usnadní vypracování environmentální dokumentace a informací požadovaných různými směrnicemi.

V případě uplatňování společného postupu vybízí Komise členské státy, aby zvolily jednotnou integrovanou dokumentaci vlivů na životní prostředí, která bude obsahovat informace získané ze všech provedených posouzení. K zajištění systematického postupu při posuzování vlivů a dodržení všech příslušných směrnic je dobré posoudit všechny relevantní aspekty projektu záměru od jeho úplného počátku. V případě koordinovaného postupu řídí provádění různých posouzení pověřený orgán. Společné posouzení oproti tomu znamená, že existuje pouze jedno posouzení vlivů na životní prostředí.

3.1. *Posuzování vlivů na životní prostředí a odpovídající posouzení*

Směrnice EIA stanoví, že v případě záměrů, u nichž je povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí dána současně směrnicí EIA a směrnicí o ochraně stanovišť, zejména na základě čl. 6 odst. 3 a 4 směrnice o stanovištích (odpovídající posouzení), nebo směrnicí o ochraně ptáků, členské státy případně zajistí koordinované nebo společné postupy, které splňují požadavky obou uvedených směrnic.

Slovem „zajistí“ v čl. 2 odst. 3 prvním pododstavci směrnice EIA ve znění pozdějších předpisů se rozumí, že existuje povinnost zavést postupy; naproti tomu druhý pododstavec téhož článku používá sloveso „mohou“, což naznačuje, že existuje možnost volby. Slovo „případně“ odkazuje na otázku, zda jsou tyto dva postupy pro daný případ skutečně relevantní. Jinými slovy, pokud dotyčný záměr vyžaduje posouzení podle směrnice EIA a směrnice o stanovištích, je třeba uplatnit koordinovaný nebo společný postup, jestliže je to pro daný záměr relevantní. Je na příslušném členském státu, aby určil, zda je postup relevantní, či nikoli.

([1]) Tyto pokyny věnují zvláštní pozornost „odpovídajícímu posouzení“ důsledků pro lokality sítě Natura 2000, tj. pro lokality významné pro Společenství a zvláštní oblasti ochrany podle směrnice o ochraně přírodních stanovišť a zvláště chráněné oblasti (ZCHO) podle směrnice o ochraně volně žijících ptáků, jak stanoví čl. 6 odst. 3 a 4 směrnice o stanovištích. Kromě odpovídajícího posouzení mohou postupy při posuzování vlivů vyplynout z uplatňování článků 12 a 16 směrnice o ochraně přírodních stanovišť, jakož i článků 5 a 9 směrnice o ochraně volně žijících ptáků.

([2]) Podle článku 7 směrnice o ochraně přírodních stanovišť podléhají ZCHO klasifikované podle směrnice o ochraně volně žijících ptáků rovněž ustanovením týkajícím se odpovídajícího posouzení podle článku 6 směrnice o přírodních stanovištích.

([3]) „(37) Aby se v případech, kdy povinnost provádět posouzení vyplývá současně z této směrnice a směrnice 92/43/EHS nebo směrnice 2009/147/ES, zvýšila účinnost posuzování, snížila se složitost správních postupů a zlepšila ekonomická účinnost, měly by členské státy zajistit, aby byly v případě potřeby stanoveny koordinované nebo společné postupy, které splňují požadavky uvedených směrnic, přičemž by se mělo přihlížet k jejich specifickým organizačním rysům. Jestliže povinnost provádět posouzení týkající se otázek životního prostředí vyplývá současně z této směrnice a z jiných právních předpisů Unie, jako je směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, směrnice 2001/42/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU a směrnice 2012/18/EU, členské státy by měly mít možnost stanovit koordinované nebo společné postupy, které splňují požadavky příslušných právních předpisů Unie. V případě stanovení koordinovaných nebo společných postupů by členské státy měly určit orgán odpovědný za vykonávání souvisejících povinností. Členské státy by měly mít možnost zohlednit institucionální strukturu a určit více než jeden orgán, považují-li to za nezbytné.“

([4]) Ustanovení čl. 2 odst. 3 prvního pododstavce směrnice EIA.

3.2. *Směrnice EIA a další právní předpisy EU*

Existují záměry, u nichž povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí vyplývá ze směrnice EIA a z jiných právních předpisů EU, než je směrnice o stanovištích (například z rámcové směrnice o vodě nebo ze směrnice o průmyslových emisích). V takových případech mohou členské státy uplatňovat koordinovaný postup, společný postup nebo jejich kombinaci. Za těchto okolností nemusí členský stát posouzení vlivů na životní prostředí zefektivňovat.

Některé záměry uvedené ve směrnici EIA by například mohly ovlivnit chráněné druhy a stanoviště v lokalitách sítě Natura 2000 nebo mohou vést ke změnám vodních útvarů. Záměry obsahující zařízení uvedená jak ve směrnici EIA, tak ve směrnici o průmyslových emisích podléhají požadavkům obou směrnic. Při posuzování by se měl pokud možno použít společný postup, který zefektivní sběr údajů, veřejné konzultace i samotný postup posuzování.

4. **Efektivnější posuzování vlivů na životní prostředí: osvědčené postupy**

4.1. *Vypracování dokumentace vlivů záměru na životní prostředí*

Obsah dokumentace vlivů na životní prostředí se bude zřejmě v jednotlivých případech lišit podle konkrétní povahy záměru a environmentálních faktorů, které mohou být ovlivněny. Údaje a informace, které oznamovatel zahrne do dokumentace, by měly být v souladu s přílohou IV směrnice EIA ([1]). Aby se zabránilo duplicitě posuzování, mohly by být případně zohledněny informace a výsledky dalších posouzení požadovaných podle právních předpisů EU či podle vnitrostátního práva. Příslušné právní předpisy zahrnují „odpovídající posouzení" podle směrnice o ochraně přírodních stanovišť, směrnice o průmyslových emisích a rámcové směrnice o vodě.

Nicméně vzhledem k tomu, že mezi posuzováním vlivů záměru na životní prostředí a odpovídajícím posuzováním existují značné rozdíly co do rozsahu, musí být informace a příslušné závěry relevantní pro odpovídající posouzení v dokumentaci snadno identifikovatelné. Informace získané během postupu při posuzování vlivů na životní prostředí nemohou nahradit informace získané při postupu odpovídajícího posouzení, protože ani jeden z postupů není tomu druhému nadřazen.

Určení rozsahu a míry podrobnosti informací, jež musí obsahovat dokumentace vlivů záměru na životní prostředí (tj. scoping, předběžné posouzení záměru), je nepovinné. Pokud však o to oznamovatel požádá, musí příslušný orgán vydat stanovisko, v němž určí rozsah a míru podrobnosti informací, které musí oznamovatel v dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí uvést. Zvláštní pozornost bude věnována zvláštním prvkům záměru, mimo jiné jeho umístění, technické kapacitě a jeho možným vlivům na životní prostředí ([2]).

Scoping může být užitečný v případě, že by mohly být společný a koordinovaný postup požadované v příslušných směrnicích různě kombinovány. Posouzení vlivů na životní prostředí a odpovídající posouzení by například mohla být provedena buď jako společný postup, nebo jako koordinovaný postup. Případně by mohla být doplněna o posouzení podle rámcové směrnice o vodě nebo směrnice o průmyslových emisích. Posouzení podle rámcové směrnice o vodě a směrnice o průmyslových emisích by mohla být provedena společně s posouzením vlivů na životní prostředí a s odpovídajícím posouzením, nebo by s nimi mohla být koordinována.

Aby byla zajištěna vysoká kvalita informací o životním prostředí, je vhodné scoping zařadit do efektivnějších posuzování jako povinný krok. Při zefektivnění postupů může pomoci zavedení přiměřených lhůt pro scoping. Scoping je také užitečný pro oznamovatele záměru, protože zajišťuje transparentnost a právní jistotu. Včasná koordinační fáze zahrnující příslušné orgány, veřejnost a oznamovatele před začátkem posuzování dopadů tudíž může celý proces zjednodušit a případné problémy mohou být zjištěny na samém počátku.

Při uplatnění koordinovaného postupu umožní zefektivnění oznamovateli koordinovat sběr údajů a řízení postupů požadovaných v rámci jednotlivých posouzení vlivů na životní prostředí. V ideálním případě by to měl provádět koordinátor určený pro daný případ nebo příslušný pověřený orgán. Bylo by pak možné koordinovat i vypracování jednotlivých zpráv.

Doporučuje se, aby vnitrostátní orgány zřídily celostátní nebo regionální databázi, která bude obsahovat informace o stavu životního prostředí před uskutečněním záměru. Systém elektronického předávání údajů nebo internetová platforma pro sdílení informací může například pomoci centralizovat dostupné zdroje a zjednodušit sběr a šíření údajů.

Pokud jsou postup při posuzování vlivů na životní prostředí a postup odpovídajícího posouzení řešeny pomocí společného postupu doplněného koordinovaným postupem v případě dalších příslušných posouzení, mohl by se společný a koordinovaný postup kombinovat. V závislosti na výsledku scopingu a charakteru záměru by nejlepším řešením mohlo být vytvoření jednotné a komplexní dokumentace vlivů záměru na životní prostředí.

([1]) Článek 5 směrnice EIA ve znění pozdějších předpisů.
([2]) Ustanovení čl. 5 odst. 2 směrnice EIA ve znění pozdějších předpisů.

POKYNY PRO VYPRACOVÁVÁNÍ DOKUMENTACE VLIVŮ ZÁMĚRU NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

— Oznamovatelé by měli začít shromažďovat údaje co nejdříve, dokud je záměr v přípravné fázi, a to na základě doporučení příslušných orgánů.

— Scoping je dobrou praxí u jakéhokoli postupu, ať již společného, koordinovaného nebo kombinovaného. Usnadňuje stanovení rozsahu a obsahu souhrnné dokumentace vlivů na životní prostředí a zajišťuje soudržnost údajů, jež mají být poskytnuty na základě různých provedených posouzení těchto vlivů.

— Pokud se členský stát rozhodne pro společný postup, měla by být dokumentace vlivů na životní prostředí vypracována pokud možno jako jediný dokument obsahující všechny nezbytné informace a závěry. Měla by se zabývat specifickými prvky každého posouzení vlivů na životní prostředí, jež má být u daného záměru provedeno.

— Pokud se členský stát rozhodne pro koordinovaný postup, může oznamovatel vypracovat více zpráv o posouzení vlivů na životní prostředí. Tyto zprávy lze později shrnout do jediného dokumentu. Případně je možné jejich obsah koordinovat.

4.2. *Konzultace a účast veřejnosti*

Účast veřejnosti je zásadním krokem postupu posuzování vlivů na životní prostředí, který je v souladu s mezinárodními závazky EU vyplývajícími z Aarhuské úmluvy ([1]). Směrnice EIA stanoví pro účast veřejnosti závazné požadavky ([2]). Na konzultace dokumentace vlivů na životní prostředí s dotčenou veřejností musí být vyhrazeno alespoň 30 dnů ([3]). Zajištění účasti veřejnosti na posuzování vlivů na životní prostředí umožňuje účinné propojení konzultací v závislosti na specifických prvcích prováděného posouzení. Je dobrou praxí informovat veřejnost a zapojit ji do posuzování vlivů na životní prostředí již od počátku, tj. od fáze scopingu. To platí i pro postupy posuzování podle směrnice o ochraně přírodních stanovišť.

V případě společného postupu musí být jediná environmentální zpráva v přiměřené lhůtě zpřístupněna veřejnosti. Veřejnost musí mít možnost se účinně podílet na rozhodování ve věcech životního prostředí ([4]).

V případě koordinovaného postupu posuzování vlivů na životní prostředí může určený orgán, který odpovídá za koordinaci, zajistit, aby veřejnost měla přístup k informacím a mohla se podílet na rozhodování, jak je stanoveno v čl. 6 odst. 3 a 4 směrnice EIA a v dalších právních předpisech EU, které požadují veřejné konzultace a účast veřejnosti, současně s informacemi shromážděnými podle směrnice EIA.

POKYNY TÝKAJÍCÍ SE KONZULTACÍ A ÚČASTI VEŘEJNOSTI

— Mechanismy pro plánování účasti veřejnosti a veřejných konzultací by měly existovat ve všech fázích zefektivněných environmentálních postupů. Veřejnost by měla být zapojena včas, již ve fázi scopingu.

— Pokud posouzení, která se mají provést, vyžadují více veřejných konzultací, měly by se tyto konzultace uskutečnit v rámci jednoho integrovaného postupu nebo prostřednictvím koordinovaných postupů.

— Stanovení přiměřených maximálních lhůt pro informování veřejnosti a provedení veřejných konzultací celý proces zjednodušuje a zefektivňuje jak pro příslušné orgány, tak pro oznamovatele.

4.3. *Rozhodování*

Odlišně od směrnice EIA stanoví čl. 6 odst. 3 směrnice o ochraně přírodních stanovišť, že výsledky „odpovídajícího posouzení“ jsou pro schválení záměru závazné. To znamená, že příslušné orgány nemohou záměr povolit, pokud „odpovídající posouzení“ nevedlo k závěru, že projekt nebude mít nepříznivé účinky na celistvost příslušné lokality sítě Natura 2000.

Pokud určitý záměr vyžaduje jak posouzení vlivů na životní prostředí, tak odpovídající posouzení podle směrnice o ochraně přírodních stanovišť, použije se společný nebo koordinovaný postup. Zkušenosti ukazují, že společný postup zahrnující jak posouzení vlivů na životní prostředí, tak odpovídající posouzení podle směrnice o ochraně přírodních

([1]) Je požadována podle Úmluvy OSN/EHK o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva), jíž jsou EU a její členské státy stranami.
([2]) Ustanovení o účasti veřejnosti obsahuje rovněž rámcová směrnice o vodě a směrnice o průmyslových emisích. Členské státy musí v příslušných případech zajistit soulad s těmito ustanoveními.
([3]) Ustanovení čl. 6 odst. 7 směrnice EIA ve znění pozdějších předpisů.
([4]) Článek 6 směrnice EIA ve znění pozdějších předpisů.

stanovišť zajišťuje lepší kvalitu posouzení a je pro provedení obou těchto posouzení doporučovaným postupem. Proto by k rozhodnutí o udělení nebo neudělení povolení pro záměr posuzovaný jak podle směrnice EIA, tak podle čl. 6 odst. 3 směrnice o ochraně stanovišť měly být pokud možno připojeny informace o odpovídajícím posouzení podle posledně jmenované směrnice, přičemž rozhodnutí musí být v souladu se závěry tohoto posouzení (nebo s požadavky čl. 6 odst. 4 směrnice o ochraně stanovišť, které se použijí ve specifických případech ([1])).

Pokud rozhodnutí přijaté na základě posouzení vlivů na životní prostředí stanoví opatření k vyloučení, prevenci nebo snížení a pokud možno vyrovnání významných negativních vlivů na životní prostředí a stanoví postupy pro monitorování těchto vlivů, doporučuje se v rámci zefektivněného provádění posouzení vlivů na životní prostředí, aby obsahovalo také informace o alternativních řešeních, opatřeních pro zmírnění negativních vlivů a případně o opatřeních vytipovaných v souvislosti s lokalitami sítě Natura 2000.

POKYNY PRO ROZHODOVÁNÍ

— Společný postup posouzení vlivů na životní prostředí a „odpovídajícího posouzení“ podle směrnice o ochraně přírodních stanovišť zajišťuje lepší kvalitu, jelikož zahrnuje rovněž veřejné konzultace. Při přijímání rozhodnutí o udělení nebo neudělení povolení pro určitý záměr se proto doporučuje, aby k rozhodnutí byly připojeny informace o „odpovídajícím posouzení“ podle směrnice o ochraně přírodních stanovišť a aby rozhodnutí bylo v souladu se závěry tohoto posouzení.

— Rozhodnutí na základě zefektivněných posouzení vlivů na životní prostředí může také obsahovat informace o alternativních řešeních, opatřeních pro zmírnění negativních vlivů a případně také o kompenzačních opatřeních vytipovaných v souvislosti s lokalitami sítě Natura 2000 v rámci odpovídajícího posouzení podle směrnice o ochraně přírodních stanovišť nebo v souhrnné dokumentaci vlivů na životní prostředí.

([1]) Ustanovení čl. 6 odst. 4 směrnice o ochraně stanovišť uvádí, že pokud „odpovídající posouzení“ vede k závěru, že nepříznivé účinky nelze vyloučit, může být povolení přesto uděleno za určitých striktně stanovených podmínek (nejsou k dispozici žádná alternativní řešení, existují naléhavé důvody převažujícího veřejného zájmu, byla přijata kompenzační opatření, která zajistí zachování soudržnosti sítě Natura 2000). Komise musí být v takovém případě informována a v určitých případech musí vydat stanovisko.

Bez námitek k navrhovanému spojení

(Věc M.8106 – Jones Lang Lasalle/Integral UK Holding)

(Text s významem pro EHP)

(2016/C 273/02)

Dne 19. července 2016 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné s vnitřním trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ([1]). Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

— v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,

— v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=cs) pod číslem 32016M8106. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.

([1]) Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

Bez námitek k navrhovanému spojení

(Věc M.7986 – Sysco/Brakes)

(Text s významem pro EHP)

(2016/C 273/03)

Dne 9. června 2016 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné s vnitřním trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ([1]). Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

— v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,

— v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=cs) pod číslem 32016M7986. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.

([1]) Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru [1]

26. července 2016

(2016/C 273/04)

1 euro =

	měna	směnný kurz		měna	směnný kurz
USD	americký dolar	1,0997	CAD	kanadský dolar	1,4553
JPY	japonský jen	114,67	HKD	hongkongský dolar	8,5301
DKK	dánská koruna	7,4393	NZD	novozélandský dolar	1,5561
GBP	britská libra	0,83710	SGD	singapurský dolar	1,4925
SEK	švédská koruna	9,5124	KRW	jihokorejský won	1 249,22
CHF	švýcarský frank	1,0870	ZAR	jihoafrický rand	15,8672
ISK	islandská koruna		CNY	čínský juan	7,3357
NOK	norská koruna	9,4370	HRK	chorvatská kuna	7,4855
BGN	bulharský lev	1,9558	IDR	indonéská rupie	14 488,80
CZK	česká koruna	27,021	MYR	malajsijský ringgit	4,4693
HUF	maďarský forint	313,16	PHP	filipínské peso	51,855
PLN	polský zlotý	4,3629	RUB	ruský rubl	72,8920
RON	rumunský lei	4,4657	THB	thajský baht	38,494
TRY	turecká lira	3,3508	BRL	brazilský real	3,6080
AUD	australský dolar	1,4599	MXN	mexické peso	20,6734
			INR	indická rupie	74,0420

[1] *Zdroj*: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

Vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře Evropské unie

(2016/C 273/05)

Podle čl. 9 odst. 1 písm. a) druhé odrážky nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ([1]) se vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře Evropské unie ([2]) mění takto:

Na straně 381

9503 00 Tříkolky, koloběžky, šlapací auta a podobná vozidla a vozítka jako hračky; kočárky pro panenky; panenky a loutky; ostatní hračky; zmenšené modely a podobné modely na hraní, též s pohonem; skládanky všech druhů

se ve druhém pododstavci doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) kombinace kroužku na klíče a hračky, které jsou spojeny způsobem usnadňujícím manipulaci s navlečenými klíči (například řetízkem nebo otočnými sponami) a které vzhledem ke své velikosti/povaze a konstrukci slouží převážně jako klíčenka a jsou obvykle nošeny v kapse nebo v příruční tašce (obecně se zařazují podle materiálu, z něhož je zhotoven kroužek na klíče).“

([1]) Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).
([2]) Úř. věst. C 76, 4.3.2015, s. 1.

Vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře Evropské unie

(2016/C 273/06)

Podle čl. 9 odst. 1 písm. a) druhé odrážky nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ([1]) se vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře Evropské unie ([2]) mění takto:

Na straně 367

se vkládá nová podpoložka, která zní:

„**8714 99 90 Ostatní; části a součásti**

Do této podpoložky patří dětské sedačky určené pro přepravu dětí na ‚jízdních kolech pro dospělé‘. Lze je buď namontovat na nosič zavazadel či rám, nebo upevnit na řídítka či k řídítkům. Tyto sedačky jsou vhodné zejména pro použití na jízdních kolech, a proto se považují za příslušenství jízdního kola.“

([1]) Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).
([2]) Úř. věst. C 76, 4.3.2015, s. 1.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS